

Epilog

Detta sista kapitel är taget från boken Turbulens skriven av Anders Allander. Detta beskriver till stor del en fiktiv industrikoncern GP (General Products) och GPB (General Products Bruno Bravo) som har stora likheter med ASEA/ABB. De “fakta” som beskrivs nedan är delvis tagna direkt från ASEA/ABB och dess koncernchef Percy Barnevik, vilken i kapitlet kanske kallas Perry Bamsevret.

Men bevisade fakta beskrivs med riktiga namn på koncernen ASEA/ABB och dess koncernchef Percy Barnevik. Emellertid finns det i detta kapitel vissa surrealistiska inslag för GP/GPB koncernen och Perry Bamsevret som inte kan betraktas som direkt sanning. Emellertid utgör de en extra stark krydda på den fantastiska berättelsen.

Under åren 1986-1999 utvecklades börskursen för ABB-koncernen i en mycket positiv riktning. Kursen steg kontinuerligt och det mer enastående resultatet efter det andra visades för koncernen år efter år.

Men sanningen bakom det enastående resultatet var inte så självklar att inse. Det var alls inte säkert att detta berodde av operativa vinster från en effektivt och rationellt skött verksamhet.

En mycket stor del av det positiva resultatet berodde på reavinster från outsourcing och försäljning av ABB-koncernens i bokföringen kraftigt undervärderade tillgångar. Efter det att koncernen tidigare har haft 1200 bolag runt om i Världen så slaktades nu koncernen för att 2001 enbart stå kvar med 600 bolag.

Många av de utsålda bolagen var mycket lönsamma – åtminstone på längre sikt. Bland dessa kan nämnas ABB Surahammar, som tillverkade valsad elektroplåt, ABB

Traction som tillverkade lok, ABB Generation som tillverkade elektriska Generatorer (med verksamhet i ett flertal länder t.ex. Schweiz och Polen), ABB Atom som tillverkade kärnkraftverk samt kärnbränsle, ABB Fläkt som tillverkade ventilationsutrustning, ABB Semiconductors som tillverkade elektronikkomponenter samt ABB Stal (ABB Svenska Turbiner Laval) som tillverkade ång- och gasturbiner. Dessutom finns mängder av utländska bolag som slaktats eller sålts ut p.s.s. - till exempel ABB Machines i Brasilien, ABB Motors i Brasilien och Mexico, ABB Persan i Frankrike, ABB Machines i Frankrike, ABB Birr i Schweiz etc..etc... Listan är lång!

Dessa var alla tämligen investeringstunga verkstadsindustrier, som byggts upp under en mycket lång tid. Uppbyggnaden hade till mycket stor del varit självfinansierad, varvid lånenivån var mycket låg hos dessa bolag.

En stor del av ABB-koncernens tidigare kärnverksamhet helt enkelt slaktades nu eller gjordes av med på annat sätt under förespegligen, att de var olönsamma eller att mycket goda priser för verksamhetens utförsäljning kunde erhållas.

Det finns skäl att tro, att många av dessa slaktade bolag hade visat negativt resultat på grund av finansiella transaktioner, och som kom dem att framstå som olönsamma och därför måste läggas ner.

Men officiellt hävdades, att dessa hade haft negativt operativt resultat. Sanningen kunde dock vara en helt annan.

Fallet ASEA Elecmac i Argentina var ett typiskt sådant fall, där sanningen fanns att hämta någon annan stans än enligt sunda affärsmässiga principer. Där användes en hel del uppfinningsriktighet, för att få detta lilla välskötta, expansiva och lönsamma företag att framstå som operativt olönsamt för att då motiveras att slaktas och läggas ner.

Samma uppfinningsrikiedom kan ha använts även för många andra av ASEA/ABB-koncernens bolag.

Till detta kommer en mängd katastrofalt dåliga affärer genom köp av förlustbolag, som aldrig gick att få lönsamma.

Vissa av dem, t.ex. det av Percy Barnevik snabbt upphandlade Amerikanska bolaget Combustion Engineering (kanske i surrealistiska berättelser kallat Corruption Engineering), genererade dessutom stora skadeståndskrav på grund av cancer orsakat av asbest i produkterna samt dumpat radioaktivt avfall från den nukleära verksamheten etc. etc...

För Corruption Engineering i synnerhet särredovisades förvärvet, som kostade ABB-koncernen 10 miljarder SEK, på separata konton medan försäljningen några år senare redovisades som operativ vinst. Kvar av detta förlustbolag blev bara de omfattande skadeståndskraven på 2,5 miljarder USD som började belasta ABB:s resultat från år 2001 och framåt.

Det går dessutom att på ett enkelt sätt flytta pengar från investeringstunga verksamheter, som då kommer att visa dålig lönsamhet för att då motiveras till att säljas ut eller läggas ner. Pengarna kan flyttas till mindre kapitaltunga verksamheter och kvittas oredovisat mot kostnader hos dessa mindre verksamheter, som då fiktivt visar allt bättre lönsamhet. De kan också stoppas i privata fickor.

Räntabiliteten, dvs. vinsten i % av bundet kapital, ökas då på ett fiktivt sätt då posten i nämnaren minskar i och med att det bundna kapitalet vid utförsäljningen minskar. Samtidigt ökar beloppet i täljaren på grund av reavinster vid utförsäljningen.

Allt detta, tillsammans med andra finansiella manipulationer, fick den fiktiva räntabiliteten kortsiktigt att se ut att utvecklas mycket bra fram t.o.m. 1999.

Allt detta till synes positiva resultat fick koncernchefen Percy Barnevik att framstå som en allt större stjärna. Han framstod som den store hjälten och dynamiske företagsledaren och kraftfulla gestalten, som fick den stora kolossen ASEA/ABB-koncernen ”på fötter” genom dessa kraftfulla åtgärder att lägga ner bolag efter bolag och ”slimma” produktionen och produktsortimentet.

Men han var bara en kortsynt ekonom, som enbart kunde flytta pengar mellan olika konton och manipulera med lönsamhetssiffror och slakta verksamheten.

Percy skapade inga nya realvärden eller någon anda av kreativitet eller någon reell livskraftig utveckling hos koncernen. En epok av kreativa, positiva ingenjörer som företagsledare och skapande tekniker som chefer var nu försvunnen, och handplockade kortsynta ekonomer och klippare var i många fall tillsatta som ledare av verksamheten. Koncernen höll i själva verket på att gräva sin egen grav.

Istället stoppades i stort sett alla investeringar inom ABB under 20-25 år. Den sista större verkstadsinvesteringen i Sverige slutfördes 1975-1976 under Curt Nicolins positiva epok för ASEA.

Allt detta innebär att ABB-koncernen nu arbetar huvudsakligen med maskiner och annan utrustning som är 25-30 år gamla, medan ABB:s konkurrenter (som Siemens och General Electrics) har förnyat sin produktionsutrustning och sina processer kontinuerligt. Detta tycks vara ett av huvudproblemen då man tillsätter ekonomer i högsta ledningen för industriföretag – all produktionsutveckling och också en stor del av produktutvecklingen stoppas och man riktar enbart in sig på kortsiktigt positivt cash-flow.

Dessutom sänks all service och underhåll av maskiner och andra anläggningstillgångar ner på absolut sparlåga. På så sätt fortsatte ABB-koncernen att gräva sin egen grav.

Som ett exempel kan nämnas att om en bonde med egen gård skulle agera enligt samma principer så skulle han alltid använda samma gröda så att jorden utarmas, han skulle sluta underhålla sina traktorer och sin gård, han skulle sälja traktorn och gården och sedan hyra utrustning och byggnader istället. Slutligen skulle han sälja allt sitt utsäde och därefter dra sig tillbaka tills hans pengar tagit slut. Sedan kan han gå till myndigheterna och begära bidrag.

Men sanningens minut kom år 2000 då ABB-koncernen började visa allt sämre resultat. Gränsen var nu nådd, och det fanns inte så många fler bolag att slakta och tömma på sitt realkapital. Det reella negativa operativa resultatet började poppa upp och visas i synligt läge. Inga mer reavinster fanns att hämta! Koncernen var kraftigt avkapitaliserad, och det fanns inte mycket mer kapital att ta av!

Och den outsourcade verksamheten medförde nu att stora belopp betalas till leverantörer av de varor, som ABB-koncernen tidigare tillverkat själv med egna resurser!

De fastighetsbolag, som nu köpt koncernens fastigheter, ville nu skörda egna vinster på ABB-koncernens bekostnad, som nu fick lov att betala höga hyror för sina tidigare fastigheter.

Och de uppköpta förlustbolagens negativa resultat kunde nu inte längre gömmas bakom det fiktiva tidigare positiva finansiella resultatet.

De lönsamma verksamheter, som sålts ut till bra priser till konkurrenter, kunde man nu inte längre inhämta några vinster från. Vinsterna hamnade hos konkurrenterna istället, som kom att segla förbi ABB-koncernen i lönsamhetsligan med många

distanser. ABB-koncernen kom i strykclass jämfört med sina arga konkurrenter.

På onsdagen 2001-11-21 kommer sedan beskedet! Percy Barnevik tar sitt ansvar för den dåliga lönsamheten och utvecklingen hos ABB-koncernen och avgår som koncernchef. Han säger sig ta sitt ansvar och lämna företaget inom ett par månader.

Allan sitter på kvällen och avrundar dagen genom att smutta på ett gott glas rött vin och lyssna på Bob Dylans fina sång ”**Times They Are A Changing**” vars första vers lyder :

Come gather round people wherever you roam
And admit that the waters around you have grown
And accept it that soon you´ll be drenched to the bone

If your time to you is worth saving
Then you´d better start swimming or you´ll sink like a stone
For the times, they are a changing.

Det finns en bild till denna sång - även den kallad **Times They Are A Changing**.

Denna bild visar en döende man avskalad intill skelettet. Han dränks i det stigande vattnet runt omkring honom. Eller det är kanske inte vatten?

Det är kanske lava från en spyende vulkan, som bränner bort den sista gnuttan mänsklighet från mannen.

Den döende mannen har även dödens blick, vilken på ett symboliskt sätt visar hans livsgärning.

Himlen är fylld av blixtar från den rasande Naturen och världen, som dömer mannens gärningar.

På onsdagen 2002-02-13 kommer sedan beskedet, att Percy Barnevik avskedas med omedelbar verkan av koncernens styrelse. Han har blivit påkommen med att för personlig räkning utkvittera astronomiska avgångsvederlag och i och med detta anses som en ovederhäftig individ.

Han hamnar i strykclass och många oegentligheter uppdagas. Han hamnar på gatan och ingen sörjer honom.

Men skadan är redan skedd! Ska ABB-koncernen kunna räddas efter all den skada som den tagit?

Mycket av det skedda under de senaste 20 åren innebär skrotande av realvärden som byggts upp under mer än 100 år.

Kommer det att ta hundra år igen att bygga upp allt som har förlorats?

Samma dag som Percys astronomiska avgångsvederlag blir offentliggjort investerar personalen på kontor och verkstäder i Schweiz i en likkista, som de ställer upp på en väl synlig plats. De sågar upp ett hål för myntkast och skriver på kistan texten ”**För insamling till Percy Berneviks pensioner!**”

På tisdagen 2002-06-25 offentliggörs det i massmedia, att Percy Barnevik blivit åtalad av Schweizarna för Trolöshet mot huvudman vilket kan innebära fängelse för förskingring och alltför vidlyftig kreativ bokföring.

Något senare – hösten 2002 säger en av ABB:s huvudägare Martin Ebner om ABB:s finansiella aktiviteter :

”Det vet ju alla hur en kriminell finansiell verksamhet bedrivs. Det är bara att se till att ingen har full insyn.”

Han säger också :

”ABB Financial Service är ett myglande spekulationsnäste, där allt varit byggt på att ingen haft full insyn, och där syftet varit att ge ABB:s VD så hög bonus som möjligt.”

Percy flyttar till London och ligger lågt. Han törs inte visa sig vare sig i Sverige eller i Schweiz efter detta.

Allan Andersson sitter samma kväll och avnjuter ånyo ett gott glas rött vin, samtidigt som han lyssnar på Bob Dylans fina sång **Like A rolling stone**.

Han lyssnar på andra versen i Bob Dylans sång **Like a Rolling stone**.

Denna vers lyder :

You´ve gone to the finest schools, all right, Miss Lonely
But you know you only used to get juiced in it
And nobody has ever taught you how to live on the street
And now you find out you´re gonna have to get used to it

You said you´d never compromise
With the mystery tramp, but now you realize
He´s not selling any alibis
As you stare into the vacuum of his eyes
And ask him do you want to make a deal?

How does it feel? How does it feel?
To be on your own, with no direction home
A complete unknown
Like a rolling stone

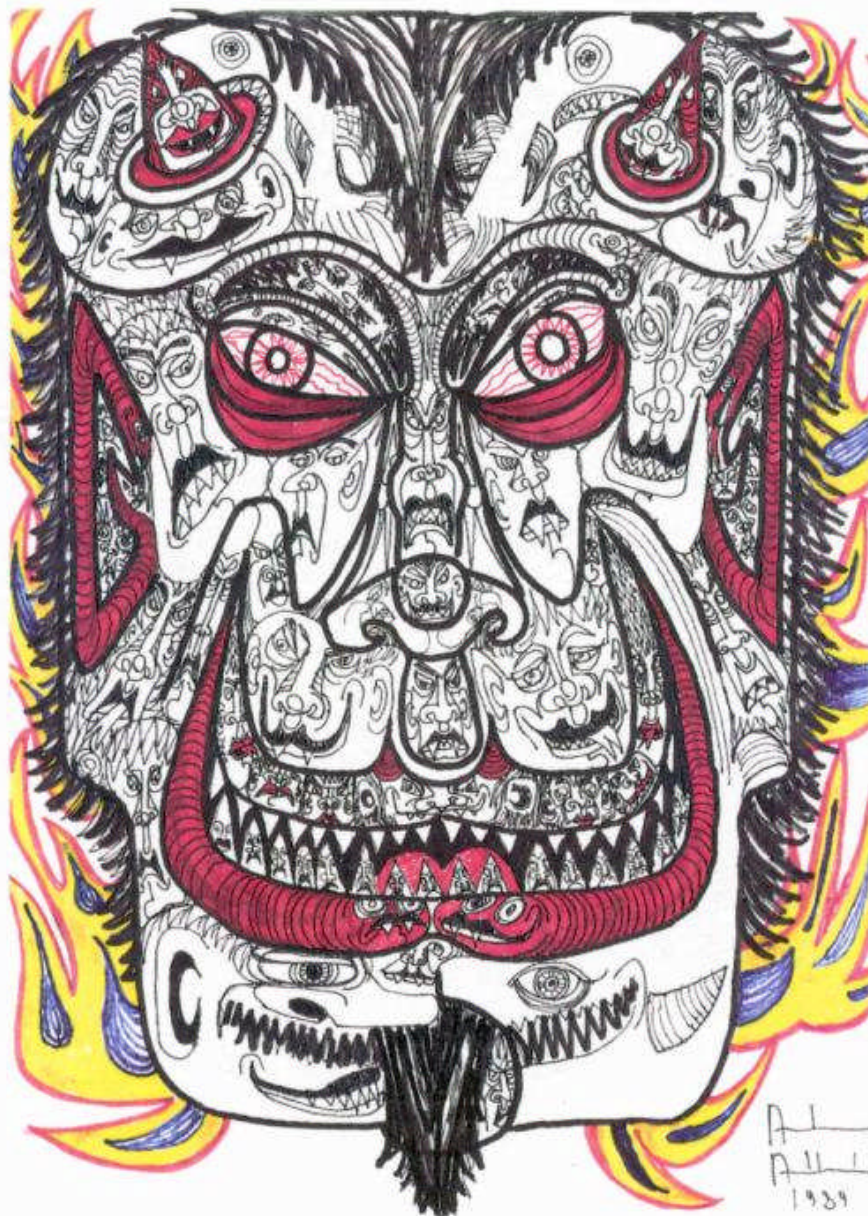

Bilden kallad **Vaccum in his eyes** visar en liten svart individ, som hamnat på gatan utfrusen av alla och försöker köpa alibin av dem, som han tidigare sett ner på, och som han inte räknat med. Han vänder sig till en luffare, som har svart, spretigt hår. Men han får inget alibi. Han är utelämnad!

Han möts av en tom blick från luffaren, som han försöker att muta. Luffaren har vakuum och rymd och stjärnhimmel i sin blick och ser inte den ynklige svarte figuren.

Bokslutet för GPB-koncernen visar på skulder i början av 2000-talet på närmare 65 miljarder SEK dvs. c:a 10 miljarder USD, att jämföra med fram till 1980-talet ett närmast skuldfritt förhållande för ASEA-koncernen. Detta är slutet av en era!

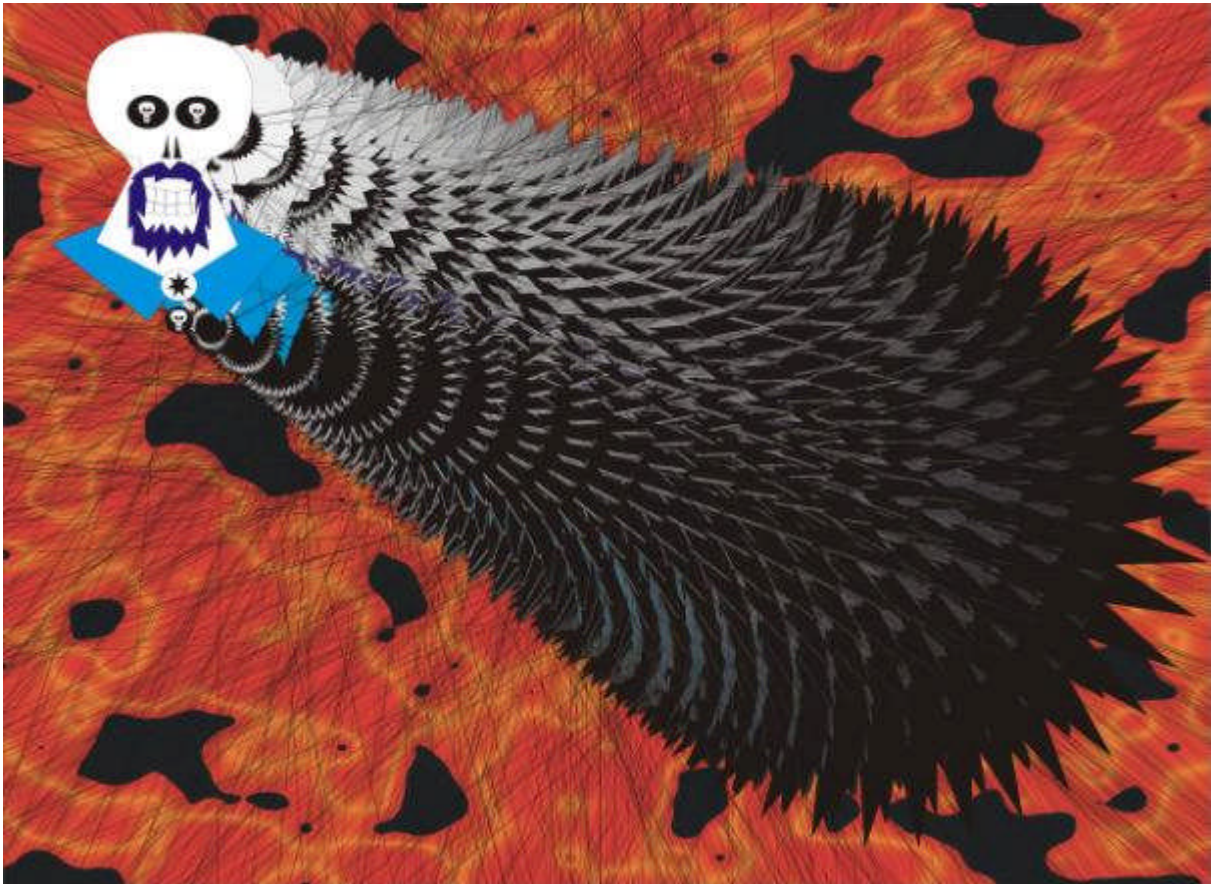
Perry Bamsevrets era är nu också definitivt slut! Djävulen träder fram från den mörka vrå där han stått och väntat.

Perry kastas ner i ett kosmiskt svart hål. Perry brinner nu i Helvetet!

Men Perry vrider och vänder på sig i Helvetet för att försöka att lindra sina plågor.

Han vill komma upp igen.

Perry reser sig rasande från det svarta hålet han kastats ner i. Men han når inte ända upp. Han studsar upp och ner ur avgrunden vilt vrålände.

Perry behöver hjälp.

Han har många bundsförvanter kvar på jordytan, som han kan utnyttja för att gå hans ärenden. Han väljer ut ett par av de värsta intrigmakarna och kallar på dem.

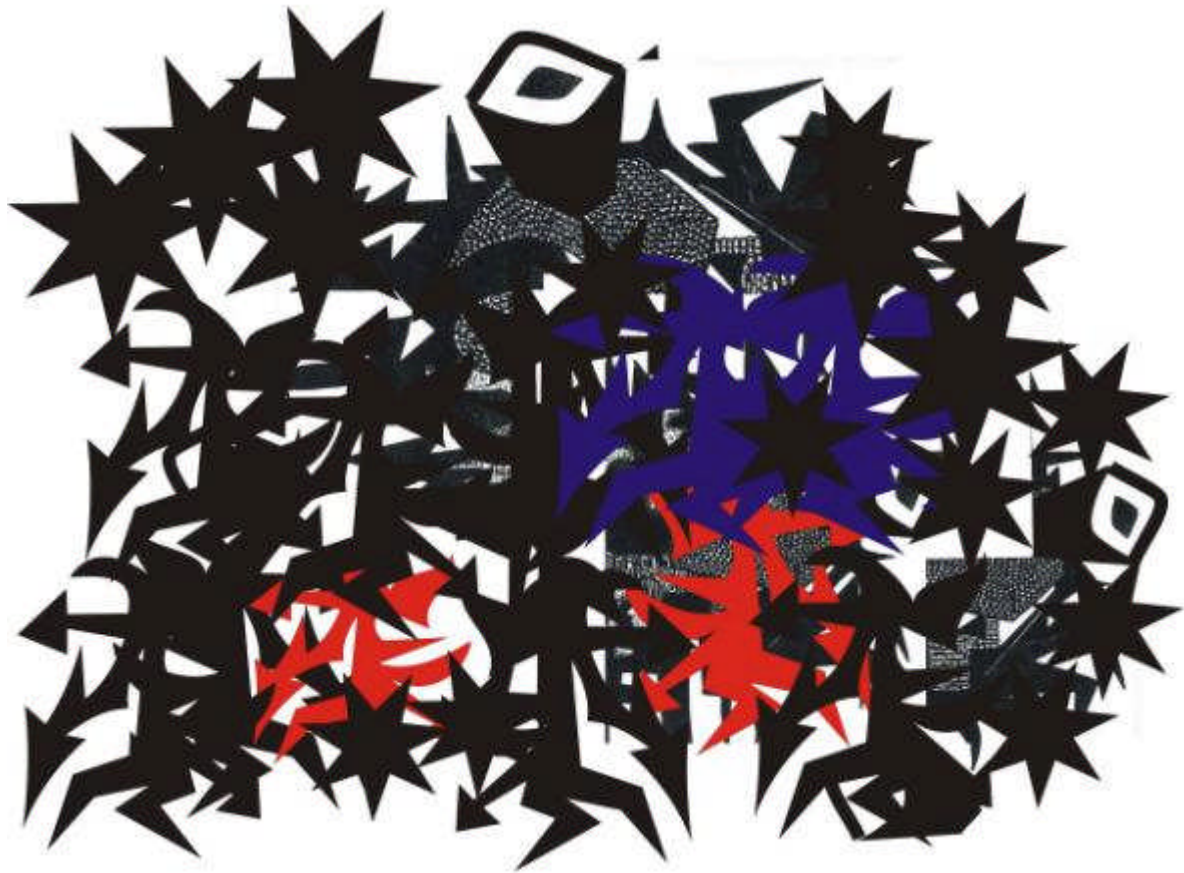
Han kallar på Tommy Seashark, Freddy Cockroach, Micke Gädda och Hasse Bluffmaker.

De tvekar inte utan kommer omgående till hans undsättning.

De tar sig an uppdraget med glädje.

Det här ska bli riktigt roligt!

Perry är en Galax av svarta hål djupt nere i avgrunden, och han behöver många själar för att täppa till dem, så att han kan komma upp till ytan igen.

Perry ser omgående ut sina första offer. Det är en brokig samling!

Perry samlar sina styrkor för motdrag...

Det kommer att bli krig igen...